

Pamatlietas puses

Prasītāja: M.F.

Atbildētājs: J.M.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un 6. panta 3. punkts kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. pantu un LESD 267. panta trešo daļu ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts pēdējās instances tiesa tiesvedībā par dienesta attiecību neesamības konstatēšanu var nolemt, ka par tiesnesi nav uzskatāma persona, kura saņēmusi aktu par iecelšanu amatā šajā tiesā, kas izsniegts uz tādu noteikumu pamata, kuri pārkāpj efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu, vai kārtībā, kura neatbilst šim principam, ja tiesai ir apzināti liegts pārbaudīt šos jautājumus pirms šī akta izsniegšanas?
- 2) Vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un Pamattiesību hartas 47. pants kopsakarā ar LESD 267. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips ir pārkāpts, ja akts par iecelšanu tiesneša amatā ir izsniegts pēc tam, kad valsts tiesa ir iesniegusi prejudiciālo jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju, no atbildes uz kuru ir atkarīgs vērtējums, vai valsts tiesību normas, kuru piemērošana ir ļāvusi izsniegt šo aktu, atbilst Savienības tiesībām?
- 3) Vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts, 6. panta 3. punkts un Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips ir pārkāpts, nenodrošinot tiesības uz lietas izskatīšanu tiesā, ja akts par iecelšanu tiesneša amatā dalībvalsts tiesā ir izsniegts tādas iecelšanas procedūras rezultātā, kas veikta, kļedzoši pārkāpjot dalībvalsts noteikumus par tiesnešu iecelšanu amatā?
- 4) Vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un Pamattiesību hartas 47. pants kopsakarā ar LESD 267. panta trešo daļu ir jāinterpretē tādējādi, ka efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips tiek pārkāpts, ja valsts likumdevējs dalībvalsts pēdējās instances tiesā ir izveidojis organizatorisku vienību, kas nav tiesa Savienības tiesību izpratnē?
- 5) Vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un Pamattiesību hartas 47. pants kopsakarā ar LESD 267. panta trešo daļu ir jāinterpretē tādējādi, ka lēmumu par to, vai persona, kurai ir izsniegts akts par iecelšanu tiesneša amatā dalībvalsts pēdējās instances tiesā, ir dienesta attiecībās un tai ir tiesneša statuss, nevar pieņemt saskaņā ar valsts tiesībām kompetentā šīs tiesas organizatoriskā vienība, kurā ir iecelta šī persona, kura sastāv tikai no personām, kuru iecelšanas aktiem piemīt 2)–4) jautājumā norādītie trūkumi, un kura nav tiesa Savienības tiesību izpratnē, bet cita šīs tiesas organizatoriskā vienība, kas atbilst Savienības tiesību prasībām attiecībā uz tiesu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 9. jūlijā iesniedza Sąd Okręgowy w Warszawie (Polija) – Passenger Rights spółka akcyjna Varšavā/Ryanair DAC Dublinā (Īrija)

(Lieta C-519/19)

(2019/C 337/08)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: Passenger Rights SA

Atbildētāja: Ryanair DAC Dublinā (Īrija)

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ 2. panta b) apakšpunkts, 3. panta 1. un 2. punkts un 6. panta 1. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽²⁾ 25. pants saistībā ar vienošanās par jurisdikciju spēkā esamības izvērtēšanu ir jāinterpretē tādējādi, ka arī prasījuma tiesību, kuras tika iegūtas, cedējot tās no patērētāja, gala ieguvējs, kuram nav patērētāja statusa, var atsaukties uz faktu, ka nav notikusi atsevišķa noteikumu apspriešana, kā arī uz negodīgiem līguma noteikumiem, kuri izriet no vienošanās par jurisdikcijas noteikšanu?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

⁽²⁾ OV 2012, L 351, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. jūlijā iesniedza Cour d'appel (Luksemburga) –
Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg/JR**

(Lieta C-566/19)

(2019/C 337/09)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel

Pamatlietas puses

Prasītāja: Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg

Atbildētājs: JR

Prejudiciālais jautājums

Vai Francijas Prokuratūru pie izmeklēšanas tiesas vai sprieduma pasludināšanas tiesas, kas ir kompetenta Francijā saskaņā ar šīs valsts likumiem izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, var uzskatīt par izsniegšanas tiesu iestādi, autonomajā nozīmē, kas minēta Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma Nr. 2002/584/TI ⁽¹⁾ 6. panta 1. punktā, gadījumā, ja ir paredzēts, ka tā pārbauda Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanai nepieciešamo nosacījumu ievērošanu un tā samērīgumu, ņemot vērā krimināllietas apstākļus, un tā vienlaikus ir arī iestāde, kas atbildīga par kriminālvajāšanu tajā pašā lietā?

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūram starp dalībvalstīm – atsevišķu dalībvalstu paziņojumi par Pamatlēmuma pieņemšanu (OV 2002, L 190, 1. lpp.).